

[Henry Christensen.]

opretholde, finder vi ikke rimelig. Man har gang på gang henvist til, at der måtte foretages fornyede undersøgelser m. v. Vi har hørt meget lidt om resultaterne af sådanne undersøgelser. Man har holdt sagen hen gennem lang, lang tid. Nu foreslår man et første skridt. Det, vi burde gøre her, var at gennemføre den retfærdigheds-handling at operere med ensartede satser for folke- og invalidepensionister overalt i landet. Det ønsker venstre derfor fremdeles, og venstre vil også nu arbejde for, at vi når resultater på dette område.

Der sker så videre det, når man nu skaber en forbedring for folke- og invalidepensionisterne, at der er nogle grupper, som tilsyneladende bliver dårligere stillet. Der er forskellige andre grupper, der forsørges på den ene eller den anden måde, f. eks. invalider fra forsvaret og forskellige andre. Jeg mener, at man burde have taget disse forhold med i overvejelserne og prøvet at finde en løsning, selv om det ikke drejer sig om så mange.

Der er særlig én ting, jeg yderligere vil fremhæve i dag; det er den omstændighed, at vor folke- og invalidepensionsordning ud fra et økonomisk synspunkt i for høj grad stiller selvpensionisterne ugunstigt. Jeg tror, det er meget skadeligt, om ikke vi også samtidig gør, hvad vi kan for at skabe tilsvarende forbedrede forhold for selvpensionisterne på de forskellige områder. Hvis vi her i samfundet stadig skal have en lang række mennesker til at præstere en opsparing, hvorigennem de gør en indsats for yderligere at betrygge deres alderdom, er det nødvendigt, at vi ikke i for høj grad lader dem komme bagefter. De mennesker, der gennem 1930'erne sparede op enten til en formue, de kunne leve af, eller til pensionsforsikringer, har inflationen været overordentlig ond ved gennem årene siden hen. Det er samfundet og staten, der i høj grad har høstet fordelene heraf. Derfor ville det have været rimeligt, om der også ved denne lejlighed var blevet givet tilsagn om indrømmelser og imødekommethed over for de henvendelser, som selvpensionisterne har rettet til den høje regering. Jeg tror, at både når det gælder folkepensionssatserne, og når det gælder skatte-

reglerne, må vi se at nå til en ordening, der også kan skabe forbedrede vilkår for selvpensionisterne. Den opsparing, der foretages af disse, er vigtig ikke alene for dem selv, men også for hele samfundet, og hvis vi i det høje folketing ikke bestandig viser vilje til at understrege betydningen heraf, tage dem med, skabe tilstrækkelig ensartet lovgivning på dette område, løber vi risikoen for, at viljen, incitamentet, til at præstere denne samfundsvigtige opsparing ikke er til stede i tilstrækkelig grad.

Der er en ting til, som der er grund til at gøre et par principielle bemærkninger om. Som jeg nævnte, er lovforslaget affødt af den situation, at der kom et julipristal, som var for nedadgående på grund af de skattereduktioner, man havde gennemført, og den højtærede socialminister bebuder nu nedsættelse af et nyt udvalg, der skal undersøge og overveje at finde en anden reguleringsform for pensionsbeløbene fremover. Her er der måske grund til at fremhæve den urimelighed, det altså på ny viser sig at være, at skatterne er medindregnet i et pristal, der skal regulere indkomsterne.

Det ærede medlem hr. Mørk sagde, at det ikke var særlig rimeligt for pensionisterne; at de nu skulle have en nedgang, fordi de ikke havde fået nævneværdig andel i den skattelettelse, der var gennemført. Jeg ved egentlig ikke, hvor langt det ærede medlems tankegang strækker sig på dette område. Mener det ærede medlem virkelig, at det er rimeligt, at man skal have reduceret sin indkomst, hvis man har tilsvarende andel i skattelettelserne, lige så meget, som skattelettelsen er udtryk for? Hvis man virkelig vil opretholde det standpunkt, som er indirekte udtrykt af det ærede medlem, betyder det, at en stor del af indkomstgrupperne skal være under en pristalsregulering, hvor de skal holdes uden for virkningerne af skattelettelser eller skatteforhøjelser. At det i skiftende situationer vil medføre urimeligheder over for lønmodtagere eller over for erhvervslivet, har vi jo efterhånden mange eksempler på. Nu ser vi en af virkningerne af, at skatterne indregnes i pristallet.

Det var også baggrunden for den drøftelse, vi havde med den høje regering, da